

BOEKBESPREKING

Dr. H. Veringa:

DE CONTROLEFUNCTIE VAN DE ADMINISTRATIE

(Bedrijfseconomische Monographieën, H. E. Stenfert Kroese N.V. - Leiden)

door Drs. J. Keuzenkamp

Hoewel naar de titel genomen het boek zich beperkt tot een van de aspecten van de administratie is hetgeen uit deze publicatie te leren valt omvangrijker. Dit vindt zijn oorzaak in het feit, dat de schrijver om een goede fundering voor zijn beschouwingen te verkrijgen, begonnen is bij die grondslagen van de bedrijfseconomie, waarvan de kennis nodig is om de problemen rond de administratie te kunnen aanvatten. Hij vangt aan bij de doelstellingen van het bedrijf, de functie en taken van de leiding in een organisatie, het continuïteitsbegrip en het initiatief. Op deze fundamenteën wordt dan de controlefunctie van de administratie ontwikkeld.

De wijze van benadering van het probleem is op zich zelf niet nieuw. Men vindt hem in beginsel reeds in de dictaten van Prof. Limperg. De beschouwingen van Dr. Veringa geven echter uitvoerige analyses van de verschijnselen, die gaan optreden bij delegatie van bevoegdheden en initiatief en wel speciaal gericht op de twee controle-elementen, die door de administratie moeten worden verzorgd, de bevoegdheidscontrole en de doelmatigheidscontrole. Deze twee controlebegrippen krijgen een uitvoerige behandeling. Onder controle is daarbij verstaan „het vaststellen van de juistheid van een gegeven door middel van toetsing” (pag. 23/25) en niet in de zin van „control”, hoewel bij de behandeling van de beleidsactiviteiten van de leiding duidelijk van de wisselwerking tussen controle en „control” blijkt.

Rectificatie

Mr. H. H. Bos verzoekt ons mede te delen, dat tot zijn spijt verzuimd is de volgende correcties aan te brengen in zijn artikel „Enige opmerkingen inzake het aanhangig maken van zaken in het tuchtrecht voor accountants”, geplaatst in het februarinummer 1961.

pag. 59 regel 11 van boven Het opschrift moet luiden: 3. Bij publieke opspraak van een individuele beroepsgenoot.

pag. 60 regel 9 van onderen „aangepast” m. z. „aangerast”.

Het zijn die analyses, die het gebeuren in een organisatie goed doen zien en die het inzicht in de functionele plaats van de administratie verdiepen hetgeen vooral van belang is voor hen, die de „inrichtingsleer” toch nog als een serie wat los van elkaar staande technieken hebben geleerd. Het belangrijkste van het boek van Dr. Veringa zijn dan ook voor mij die gedeelten waarin de theoretische fundering voor de controlefunctie wordt gegeven. Zij beslaan de gehele eerste helft van het boek en enkele gedeelten van de hoofdstukken daarna.

Het tweede gedeelte van het boek gaat voornamelijk in op het vraagstuk, hoe aan de controlefunctie een nadere inhoud moet worden gegeven en hoe men dus tot de functievervulling moet komen. Terecht gaat de schrijver in het kader van het boek daarbij niet in op administratieve technieken, doch geeft systematisch overwegingen en normen, waaraan de administratie moet voldoen. De begroting, de functieverdeling en de kostenstandaard krijgen daarbij de bijzondere aandacht. Een afzonderlijk hoofdstuk is bovendien nog besteed aan de behandeling van het waarborgen, dat de administratie op zichzelf juist is, de controle op het controlemiddel dus. Zonder te vervallen in het beschrijven van de gehele controleleer, geeft de auteur daarbij een interessante samenvatting van de grondslagen der materieel- en formeel-administratieve controle.

Het boek is niet gemakkelijk te lezen voor de beginneling op het gebied der administratieve organisatie, maar is zeer aan te bevelen als basis voor nadere bezinning door hen, die de eerste beginselen reeds op andere wijze hebben ervaren. Men beperke zich dan echter niet tot alleen doorlezen, want het boek is een werkelijke bestudering waard.